

Bilag 1.

Oversættelse.

Udenrigsminister Jens Otto Krag's indlæg i generaldebatten på De Forenede Nationers 16. plenarforsamling den 28. september 1961.

Hr. præsident.

Jeg vil gerne udtale mine hjertelige lykønskninger til Dem i anledning af Deres valg til præsident for generalforsamlingen. Det er os en stor glæde at se Dem som den første afrikanske repræsentant, der leder denne verdensforsamling af nationer. Deres valg er udtryk for den største anerkendelse af Deres fremragende personlighed såvel som af de nye afrikanske landes hurtigt voksende betydning for vor organisation.

I de seneste år har Afrika været i verdensbegivenhedernes brændpunkt. Flertallet af Afrikas folk har opnået uafhængighed på kortere tid, end selv de mest fremskuende ville have vovet at forudsige for blot ti år siden. Dette er et fremskridt, som vi hilser velkommen og giver vor støtte.

Der tilkommer FN's arbejde en stor del af æren for de fremskridt, som er opnået i Afrika. Det er blevet sagt, at FN er et skjold for de små lande, et fredeligt forum for stridende stormagter og menneskehedens samvittighed. Opretholdelsen af et stærkt FN må være af allerstørste betydning for de nye afrikanske lande.

Vor dagsorden omfatter betydningsfulde afrikanske problemer.

Sorgen ramte De Forenede Nationer i sidste uge med Dag Hammerskjølds sidste forsøg på at løse problemerne i forbindelse med det congolesiske folks uafhængighed og forening. Den danske regering har med tilfredshed erfaret, at det congolesiske parlament atter er trådt sammen, og at en centralregering støttet af vide kredse i befolkningen er blevet oprettet. Måtte vor afdøde generalsekretærs bestræbelser på at tilveje-

bringe et forenet Congo under en centralregering blive fortsat og kronet med held.

Det er beklageligt, at Den sydafrikanske Republiks regering ved at fastholde og skærpe sin raceadskillellespolitik har sat sig uden for den almindelige udvikling. Historien viser, at et lille mindretals privilegier ikke lader sig opretholde i det lange løb. For så vidt angår mandatområdet Sydvestafrika, har den sydafrikanske regering et direkte ansvar over for De Forenede Nationer for områdets administration. Vi beklager dybt dens vægning ved at samarbejde med De Forenede Nationer og især med Sydvestafrika-udvalget, som blev nægtet adgang til mandatområdet under sin nylige rejse til Afrika.

Også situationen i Angola er blandt de afrikanske problemer, som giver anledning til alvorlig bekymring. Også her forekommer det os, at reformer, som bygger på FN-pagtens bogstav og ånd, ville svare til vore fælles idealer og være i parternes sande interesse.

Den spændte situation i Berlin har gennem måneder optaget sindene stærkt. Vi har gennemlevet øjeblikke af frygt for, at fejlskøn eller en misforståelse med hensyn til den anden parts hensigter kunne komme til at udløse en katastrofe. Lykkeligvis er der nu tegn på, at der åbner sig mulighed for nye forhandlinger mellem de direkte ansvarlige magter.

På linje med præsident Kennedys udtalelse fra denne talerstol deler vi troen på muligheden for en fredelig overenskomst, som beskytter Vestberlins frihed og de allieredes tilstedeværelse og ret til adgang samtidig